

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:	2013
Ημερομ. Κατάθεσης:	29/6/2020

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΜΥΡΑΣ
Βουλευτής Ιωαννίνων – Νέα Δημοκρατία

Αθήνα 15.06.2020

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΘΕΤΩ

σαν Αναφορά, τη συνημμένη επιστολή του Πανελλήνιου Συλλόγου Αγροτικών Ακινήτων σχετικά με νομοθετική ρύθμιση εναρμονισμένη με το ευρωπαϊκό Δίκαιο για τα αγροτικά ακίνητα.

Παρακαλώ τον αρμόδιο υπουργό να απαντήσει σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Γιώργος Αμυράς

ΑΘΗΝΑ, 25 Μαΐου 2020

Υπόμνημα του Πανελλήνιου Συλλόγου Αγροτικών Ακινήτων

**«Σύγχρονη νομοθετική λύση εναρμονισμένη με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο η διέξοδος για τη μονομερή
αφαίρεση των περιουσιών μας»**

Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων,

Με το παρόν Υπόμνημα ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αγροτικών Ακινήτων θέτει υπόψη της Βουλής των Ελλήνων τις θέσεις και τις προτάσεις του για το ζήτημα των ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων βοσκοτόπων και χορτολιβαδικών εκτάσεων που απώλεσαν εκατοντάδες πολίτες, μολονότι κάτοχοι συμβολαίων και επίσημων εγγράφων. Κατόπιν τούτου, ως Πανελλήνιος Σύλλογος Αγροτικών Ακινήτων, καταθέτουμε μία σειρά προτάσεων, οι οποίες προδιαγράφουν μία σύγχρονη νομοθετική λύση, απόλυτα εναρμονισμένη με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που θωρακίζει τη νομιμότητα και δίνει οριστική λύση στη μονομερή και άδικη αφαίρεση των περιουσιών μας.

Κύριοι βουλευτές,

Με δεδομένο ότι το γενικό συμφέρον λειτουργεί και ως βασική συνισταμένη των συμφερόντων του κάθε πολίτη και δεν μπορεί να λειτουργήσει περιοριστικά των δικαιωμάτων του, βρισκόμαστε στην άκρως δυσάρεστη και δυσχερή θέση, να υπερασπιστούμε αυτονόητες και πρωτίστως συνταγματικές κατοχυρωμένες παραδοχές, όπως η προστασία της ιδιοκτησίας. Στην περίπτωση μας, ήτοι των ιδιοκτητών βοσκοτόπων και χορτολιβαδικών εκτάσεων η μονομερής αφαίρεση της περιουσίας μας, και η ανατροπή οποιασδήποτε προοπτικής και σχεδιασμού ανάπτυξης των ακινήτων τους, υπήρξε και συνεχίζει να είναι, πρόδηλη αλλά και ισοπεδωτική.

Κατά οξύμωρο σχήμα, η δήμευση των περιουσιών μας και ο εξοβελισμός κάθε δικλείδας ασφαλείας όσον αφορά την προάσπιση των δικαιωμάτων μας επί των περιουσιών μας, εντοπίζεται στην ελληνική διοίκηση, η οποία με πλήθος νομοθετημάτων και τροποποιητικών διοικητικών πράξεων, κατέστησε ανενεργή την προϋπάρχουσα αναγνώριση της ιδιοκτησίας των εκτάσεων που ευρίσκονται εκτός σχεδίου πόλεως, ακόμη και για εκείνους τους ιδιοκτήτες που έχουν στην κατοχή τους μετεγγραμμένα συμβόλαια ή άλλα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν την αγορά των εκτάσεων από αυτούς, η οποία έγινε υπό το καθεστώς του Δασικού Κώδικα του 1929, που ξεχώριζε σαφώς τα δάση και τις Δασικές εκτάσεις από τους βοσκότοπους- λιβάδια.

Πριν προχωρήσουμε στο χρονολόγιο των νομοθετικών παρεμβάσεων που οδήγησαν στη δήμευση των περιουσιών μας, αλλά και στις προτάσεις για την επίλυση του ζητήματος θα θέλαμε να αποσαφηνίσουμε, προς αποφυγή τυχόν λανθασμένων εντυπώσεων, ότι η πλειονότητα των βοσκοτόπων στη Ελλάδα δεν είναι ιδιωτικοί αλλά κτηνοτροφικοί κλήροι, που έχουν χορηγηθεί κατά χρήση μόνον στους κτηνοτρόφους. Παραμένουν δηλαδή στην κυριότητα του Κράτους, γεγονός, που καταρρίπτει τη θρυλούμενη άποψη για δήθεν τεράστια έκταση των ιδιωτικών βοσκοτόπων, της οποίας οποιαδήποτε αλλαγή χρήσης, θα έβλαπτε το περιβαλλοντικό κεφάλαιο της χώρας.

Πως οι βοσκότοποι έγιναν δάση!

Οι συνεχείς τροποποιήσεις του δασικού Νόμου 998/79, που πραγματοποιήθηκαν από το 1979 μέχρι σήμερα, δυστυχώς, όχι μόνο δεν πέτυχαν να αντιμετωπίσουν της στρεβλώσεις του συγκεκριμένου νόμου, αλλά κατάφεραν να εξοβελίσουν κάθε δικλείδα προστασίας που υπήρχε σε αυτόν ακόμη και για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, για τις οποίες βάσει του Νόμου 998/79 καθορίστηκε ότι, ισχύει η αστική νομοθεσία. Ως εκ τούτου, ισχύει το τεκμήριο υπέρ δημοσίου, (απότοκο των συνεχών τροποποιήσεων του συγκεκριμένου νόμου).

Μάλιστα, ανετράπη ακόμη και η δικαστική προστασία κατά των ενδεχόμενων αυθαιρεσιών των αποφάσεων της Διοικήσεως, με τις οποίες θα προέβαινε στο χαρακτηρισμό της χλωρίδας των εκτάσεων. Οι¹ δύο επιτροπές ενστάσεων (Πρωτοβάθμια & Δευτεροβάθμια), καταργήθηκαν κατόπιν προσφυγής του συλλόγου των δασολόγων και περιβαλλοντολογικών οργανώσεων. Αντίθετα ο νόμος που επακολούθησε αντί να διορθώσει αυτούς τους τυπικούς λόγους, καθόρισε μία και μοναδική επιτροπή η οποία έχει τη δικαιοδοσία να αποφασίζει τελεσιδίκως για το χαρακτηρισμό της χλωρίδας, με ευρεία πλειοψηφία δασαρχών.

Αγροτική έκταση ίσον γεωργική γη για τη διοίκηση

Είναι λυπηρό, ότι ακόμη και σήμερα, στρεβλώσεις περί του προσδιορισμού των χορτολιβαδικών εκτάσεων διαιωνίζονται από τη Διοίκηση με τον εξής τρόπο: Ο όρος αγροτική έκταση του νόμου ερμηνεύεται από τη διοίκηση ως γεωργική γη, δηλαδή ως χωράφι, αφήνοντας εκτός τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, οι οποίες εφόσον έχουν δασωθεί, περιλαμβάνονταν στις δασικές εκτάσεις με τους ιδιοκτήτες τους να χάνουν την ιδιοκτησία τους. Λόγω της βεβαιότητας για αντιρρήσεις για αυτό και υπό τον φόβο ερμηνείας του όρου από τα δικαστήρια, το 2016, μέσω σχετικής υπουργικής απόφασης, στην ερμηνεία του όρου αγροτικές εκτάσεις αποδόθηκε η έννοια των γεωργικών εκτάσεων, ήτοι χωραφιών. Με το νόμο 4467/17 (αρθ.6) η θέλησή του συνταγματικού νομοθέτη αποκαταστάθηκε, περιλαμβάνοντας στις «Αγροτικές εκτάσεις και τις Χορτολιβαδικές», εγγράφοντας στην επικεφαλίδα του άρθρου τον όρο «Αγροτικές και χορτολιβαδικές Εκτάσεις». Δυστυχώς, το γεγονός ότι υπάρχει παράλειψη -εκ λάθους προφανώς- της αναφοράς στο κείμενο του άρθρου της λέξεως «χορτολιβαδικών εκτάσεων», ερμηνεύεται από τη διοίκηση ότι η λέξη αγροτική εξακολουθεί να ισχύει μόνο αν πρόκειται για γεωργική έκταση, αλλοιώνοντας το πνεύμα ως προς αυτό το σημείο του συγκεκριμένου Νόμου.

Απόλυτη απόδειξη της μη εκλογικευμένης δασικής νομοθεσίας, η αδυναμία του κράτους να θεσπίσει χωροταξικό χάρτη

Η επί σαράντα χρόνια αδυναμία του Κράτους να θεσπίσει τον ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ ΧΑΡΤΗ της Χώρας, ο οποίος θα έλυνε το πρόβλημα της τεράστιας γραφειοκρατίας που αντιμετωπίζει η Χώρα από το 1979 και καθιστά αδύνατη την ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Τούτο οφείλεται στη δασική νομοθεσία, η οποία κατέληξε να χαρακτηρίζει το 69% του Εθνικού Χώρου Δάσος και Δασικές Εκτάσεις, στο οποίο απαγορεύεται η εγκατάσταση κάθε λειτουργίας, πλην ορισμένων εξαιρέσεων. Γεγονός, που έχει ως αποτέλεσμα τη δήμευση βοσκοτόπων και των χορτολιβαδικών εκτάσεων, ακόμη και για όσους έχουν μεταγεγραμμένα συμβόλαια ή άλλα επίσημα έγγραφα, για την αγορά όπως αναλυτικά

προαναφέρθηκε. Το πρόβλημα της αδυναμίας του Κράτους να θεσπίσει τον ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ ΧΑΡΤΗ της Χώρας έγινε αντιληπτό με την έναρξη της σύνταξης των δασικών χαρτών, με τους οποίους, σήμερα έφτασε να χαρακτηρίζεται Δάσος και Δασική Έκταση το 69%, χωρίς ίχνος βοσκότοπου αφού ο χαρακτηρισμός του βοσκότοπου εξαφανίστηκε, ωσάν να μην υπάρχει κτηνοτροφία και κατσίκες, στην Ελλάδα, την στιγμή, που η Ε.Ε. με τον χαρακτηρισμό της χλωρίδας στην οποία προέβη με το πρόγραμμα «ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΥΣ» χαρακτηρίζει Δάση και Δασικές Εκτάσεις το 51% και βοσκότοπους το 18%. Και ακόμη περισσότερο ότι ο μέσος όρος της Δασοκάλυψης στη Ε.Ε. να είναι 43% και στη Γερμανία 33% (έκθεση ΕΚΟΦΙΝ).

Τι πρέπει να γίνει

- Θεσμοθέτηση – καθορισμός των εννοιών δάσους και βοσκοτόπων ταυτόσημο με αυτόν που καθορίζει η Διεθνής Οργάνωση Τροφίμων και Γεωργίας, FAO (Food and Agriculture Organization) και έχει αποδεχθεί η Ε.Ε., βάσει των οποίων χαρτογράφησε τη χλωρίδα στα Κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με βάση τον προαναφερθέντα προσδιορισμό η μέση δασοκάλυψη της Ε.Ε. είναι 43%, της Γερμανίας 33%, ενώ της Ελλάδας 51%, που εξακοντίζεται στο 69%, εάν σ' αυτό το ποσοστό προστεθεί και το 17% των Βοσκοτόπων της Ελλάδας, όπως τους προσδιορίζει η Ε.Ε., γίνεται εύκολα αντιληπτό, ότι η δασική νομοθεσία της χώρας έχει καταργήσει ως κατηγορία χλωρίδας τους βοσκότοπους και τους χαρακτηρίζει Δάσος. Για να φθάσει να χαρακτηρίζει ως δάση στις Κυκλάδες και σε άλλα νησιά, όπου ολοκληρώθηκαν οι δασικοί χάρτες, μέχρι και το 95% ! της επιφάνειάς τους.

Ή εφ' όσον αυτό δεν αποφασιστεί να θεσπιστεί :

- Καθορισμός της έννοιας του βοσκότοπου, αυτός που ίσχυσε και ισχύει σήμερα για τις επιδοτήσεις των βοσκοτόπων ν. 4315.
- Επιτροπή για τον χαρακτηρισμό της χλωρίδας η καθοριζόμενη από το ν.δ. 86/1969.
- Επανασύσταση των δικαστικών επιτροπών για τους χαρακτηρισμούς της χλωρίδας, ή θεσμοθέτηση του δικαιώματος της προσφυγής στο πρωτοδικείο για τελεσίδικη απόφαση που θα εκδοθεί με συνοπτικές διαδικασίες για τον χαρακτηρισμό της χλωρίδας.
- Ερμηνεία των αεροφωτογραφιών μόνο από διπλωματούχους τοπογράφους μηχανικούς, που λόγω της επιστήμης τους διαθέτουν τις γνώσεις για τη ορθή ερμηνεία τους.

τέλος

- Κατάργηση του τεκμηρίου κυριότητας υπέρ του Δημοσίου για όσους διαθέτουν επίσημα έγγραφα.
- Επαναφορά της διάταξης περί ισχύος των συμβολαίων και λοιπών επισήμων εγγράφων που αφορούν αδιακρίτως σε όλες τις ανωτέρω εκτάσεις.
- Εξαίρεση των ιδιωτικών βοσκοτόπων από τη δασική νομοθεσία (όπως σήμερα ισχύει για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, που οι δασικοί χάρτες τις χαρακτηρίζουν δασικές)
- Προσθήκη στο περιεχόμενο του άρθρου 6 του νόμου 4467/17 και του όρου Βοσκότοποι, ήτοι, Αγροτικές Εκτάσεις και Βοσκότοποι, καθώς και αντικατάσταση στον τίτλο του, της λέξης «Χορτολιβαδικές Εκτάσεις» με τη λέξη Βοσκότοποι-ήτοι: «Αγροτικές Εκτάσεις και Βοσκότοποι»,

προκειμένου να αποφεύγονται παρερμηνείες από πλευράς διοίκησης, η οποία συστηματικά ερμηνεύει ότι με το κείμενο του άρθρου δεν αναφέρεται και στις χορτολιβαδικές, αλλά μόνον στις γεωργικές.

- Παραμένει σε εκκρεμότητα το ζήτημα ιδιοκτησίας των Νέων Χωρών, καθώς δεν ισχύει η περί χρησιμότητας διάταξη κατά του Ελληνικού Δημοσίου των ιδιοκτησιών που δεν διαθέτουν επίσημα συμβόλαια (με έμφαση για τους ορεινούς οικισμούς) για το οποίο χρειάζεται γενναία απόφαση, την οποία επεξεργαζόμεθα και θα σας την υποβάλουμε άμεσα

***** Σημαντική και κρίσιμη Υποσημείωση**

Οι Περί των Δασών αποφάσεις του ΣτΕ. , ακολούθησαν την βασική απόφαση της Ολομέλειας του, που στηρίχθηκε σε εσφαλμένα στοιχεία ως προς την Δασοκάλυψη της Ελλάδας! Τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν κατεδείκνυαν, ότι η χώρας κατείχε το μικρότερο ποσοστό δασοκάλυψη στην Ευρώπη (18%), ενώ η αποτίμηση από την Ε. Ε καθορίστηκε στο 51%, με δε τους δασικούς χάρτες, που ολοκληρώνονται , υπερβαίνει το 69%. Αδιάσειστη απόδειξη περί αυτού, είναι το γεγονός ότι η συγκεκριμένη διαπίστωση προέρχεται από άρθρο του εισηγητού των αποφάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ, 412 /93 και 2000/92, του Σύμβουλου της Επικρατείας κ. Σοφοκλή Χαραλαμπίδη, όπως αυτή δημοσιεύτηκε στην έντυπη έκδοση «Ελληνική Δικαιοσύνη» (34/1993σελ. 491).

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Δημήτριος Κοτσώνης